

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.III.21.146/2015/7.szám

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Fővárosi Törvényszék előtt 34.P.24.159/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.987/2014/8. számú ítéletével befejezett perében, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a dr. Ruszthyné dr. Rudas Ildikó ügyvéd által képviselt Biztosító beavatkozott, a jogerős ítélet ellen a felperes által 59. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg a 940.000 (kilencszáznegyvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

A felülvizsgálati eljárásban a felperes pervesztes lett.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesnél sinuscsomó betegség miatt 2002. szeptember 25-én szívritmus szabályozó pacemaker implantációt végeztek szövődménymentesen. 2010. január 21-én az alperes I. számú Kardiológiai Szakambulanciáján elektív telepcserét jegyeztek elő, amelyet 2010. január 27-én végeztek el. A telepcsere során a felperesnél alkalmazott véralvadásgátló terápiát átmenetileg nem függesztették fel, illetőleg azt nem módosították alacsony molekulatömegű heparin injekció adására. A beleegyező nyilatkozatot, illetve az általános beteg tájékoztató és beleegyezés elnevezésű okiratot a felperes leánya dr. Sz.E. írta alá, magát közeli hozzátartozóként, törvényes képviselőként tüntette fel. A telepcserét követően a felperest szövődménymentesen, jó általános állapotban bocsátották otthonába azzal, hogy a Syncumar szedését 4 napig javasolták felfüggeszteni. A felperes mellkasán néhány nap elteltével véraláfutás alakult ki, amely azonban felszívódott.

A felperes a módosított keresetében annak megállapítását kérte,

hogy az alperes megsértette a testi épséghez fűződő jogát és emiatt 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és 7.400.000 forint vagyoni kártérítés megfizetését igényelte a törvényes mértékű késedelmi kamatokkal. Álláspontja szerint a pacemaker telepcsere műtétet megelőzően nem történt meg a felperes megfelelő tájékoztatása, az alperes nem az elvárható gondossággal járt el a felperes ellátása során. Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 15-16. §-ának megfelelő beleegyezés nem történt meg. A folyamatos Syncumar kezelés súlyos életveszélyt jelentett a felperesre nézve. Az egyenlő bánásmód követelménye, a személyes szabadság jogellenes korlátozása, a testi épséghez és egészséghez, valamint a becsülethez és emberi méltósághoz való jog megsértése is megállapítható a felperes szerint, különös tekintettel arra, hogy a nagy kiterjedésű véraláfutás fájdalommal járt és emiatt a felperes stresszes állapotban volt, halálközeli élménye, halálfélelme keletkezett. A nem megfelelő orvosi ellátás miatt a felperes és képviselője arra kényszerült, hogy elköltözzenek.

Az alperes és az alperes érdekében beavatkozó biztosító a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítélete indokolásában az aggálytalannak tartott igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján megállapította, hogy sem a kis műtét során, sem azt megelőzően, illetőleg a műtét utáni szakban az alperes szakmai szabályszegést, mulasztást nem követett el. A felperesnél életveszélyes állapot nem alakult ki, a felperes halálfélelmének kialakulása nem volt bizonyított, miként az sem, hogy a kialakult vérömleny egyéb lelki problémát okozott volna. Az elsőfokú ítélet indokolása szerint sem a személyhez fűződő jog megsértése, sem pedig az alperes magatartásával okozati összefüggésben álló vagyoni kár keletkezése nem volt bizonyított.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében helyes indokai alapján helybenhagyta. A fellebbezés kapcsán kiemelte, hogy a folyamatos véralvadást gátló kezelés mellett elvégzett műtét megfelel a szakmai szabályoknak, tekintettel arra a szakértői megállapításra, hogy a folyamatos kumarinkezelés mellett végzett műtét szignifikánsan jobb eredményekkel jár.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérte. A felülvizsgálati kérelem szerint a másodfokú bíróság jogszabálysértő módon figyelmen kívül hagyta az Eütv. 5. §-a (3) bekezdésének d) és e) pontját, a 13. §-ában, 15. §-ában és 77. §-ában szabályozott tájékoztatáshoz és önrendelkezéshez, valamint az elvárható gondos eljáráshoz fűződő követelményt, valamint a Ptk. 76. §-ában foglaltakat. A kezelőorvos a beteg

általános egészségi állapotát és a fennálló rizikófaktorokat mellőzve hajtotta végre a beteg életét veszélyeztető beavatkozást. A műtét után a beteget senki nem figyelte meg és a zárójelentésben foglaltakkal ellentétben a beteget a gyógyszerek további folyamatos szedésére hívták fel. A kezelőorvos figyelmen kívül hagyta, hogy a beteg szívelégtelenségben, cukorbetegségben és magasvérnyomás-betegségben szenved és alsó végtagjain a mélyvénák gyulladt állapotúak. A fokozott vérzékenységre vonatkozó vizsgálatot nem végezték el. A beavatkozást megelőzően 4 nappal a Syncumar szedését mellőzni kellett volna, a szakértői vélemény és a szakkonzultánsi vélemény szerint is a 4 napos gyógyszerkihagyás pedig más véralvadásgátló kezelés nélkül szakmai szabályszegés. A kezelőorvos a műtét feltételeként határozta meg a legsúlyosabb szövődmény bekövetkezése végett az általa tervezett 4 napos Syncumar mentes időszak beiktatását, amely tudomása szerint betartásra is került. A kezelőorvos ezzel szemben a véralvadásgátló kezelés szabályait megszegte. Tévesen minősítette a jogerős ítélet a beavatkozás elvégzését a szakmai protokoll szerinti gondos eljárásnak. A szakértői vélemények ellentmondásait a bíróság kellően nem tisztázta, a szakértői testület kirendelésére vonatkozó indítványt indokolatlanul figyelmen kívül hagyta. A felperes a felülvizsgálati kérelemben utalt arra is, hogy a kezelőorvos az eljárása során lelki terrort alkalmazott, brutális, támadó jellegű, megalázó és tisztességtelen volt. A felperes szerint a szakértőknek a Syncumar alkalmazhatóságával kapcsolatban kifejtett álláspontja téves és megalapozatlan.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Jogi álláspontja szerint a jogerős döntés megalapozott és a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket nem sértette.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a személyhez fűződő jogai megsértésének megállapítása és az ezzel összefüggő nem vagyoni és vagyoni kárai megtérítése iránti keresetét arra alapította, hogy a pacemaker telepcseréjével kapcsolatos beavatkozás és az erre vonatkozó tájékoztatás nem volt megfelelő. Az orvosi kérdések tekintetében a bíróság helytállóan igazságügyi orvosszakértői véleményt szerzett be és azt alappal tartotta aggálytalannak. A felperes tévesen hivatkozott arra, hogy a szakvélemény feloldásra nem került ellentmondásokat tartalmaz; további bizonyítás elrendelése szükségtelen volt, ezért a felperes alaptalanul kifogásolta e körben bizonyítási indítványai mellőzését. A szakértői vélemény egyértelműen azt támasztja alá,

hogy a beavatkozás elvégzése a véralvadásgátló terápia fenntartásával az elvárható gondosság elvének megfelelő eljárás volt. A szakértő nem azt nyilatkozta, hogy a beavatkozás előtt a véralvadásgátló terápiát fel kellett volna függeszteni, hanem a terápia felfüggesztése esetén - ennek a megoldásnak a választását feltételezve - azt tartotta szakmai szabályszegésnek, ha a véralvadásgátló más módon való helyettesítésére nem kerül sor. Az adott esetben azonban az alkalmazott terápiát fenntartották, ami orvos-szakmai szempontból helytálló választás volt és megfelelt az Eütv. 77. §-ának (3) bekezdésében előírt gondossági követelménynek. A felperes tévesen állította továbbá, hogy a meglévő betegségeinek figyelmen kívül hagyásával került sor a beavatkozás elvégzésére, e körben mulasztás megállapítására az igazságügyi szakvélemény alapján nincs alap.

A kereset alapján a bíróság nem azt vizsgálta, hogy a kezelőorvos milyen kommunikációs formában tájékoztatta a beteget, hanem abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az Eütv. 13. §-ában foglaltaknak megfelelő tartalmú tájékoztatás megtörtént-e és az invazív beavatkozásba a beteg beleegyezett-e. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg, hogy a Syncumar gyógyszerterápiával kapcsolatban az alperes a beteg tájékoztatási kötelezettségét nem szegte meg, a felperes állításával szemben a zárójelentés tartalmazza a műtét utáni időszakra vonatkozóan a gyógyszerterápia felfüggesztésére szóló javaslatot, az ezzel ellentétes szóbeli tájékoztatás ténye nem bizonyított. Helytállóan jutott a bíróság arra a következtetésre, hogy nem értékelhető az alperes terhére az a tény, hogy tudta nélkül a beleegyező nyilatkozatot a felperes közeli hozzátartozója írta alá, az Eütv. 15. §-ának megsértése miatt a jogerős döntés nem jogszabálysértő. Miután a felperes az általa hivatkozott személyhez fűződő jogsértéseket és az ezzel összefüggő károk bekövetkezését nem bizonyította, ezért a keresetet a bíróság megalapozottan, továbbá a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályok megsértése nélkül utasította el, ezért azt a Kúria a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére és a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése alapján állapította meg, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felperes pervesztes lett. A felülvizsgálati illeték viseléséről szóló rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésén és a 14. §-án alapul.

Budapest, 2016. január 13.

*Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró*

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő

HM